

EVOLUȚIA DEMOGRAFICĂ A LOCALITĂȚII CIOCMANI

Așezată pe malul drept al bătrînului Samus, acolo unde ultimele prelungiri ale culmii Prisnelului se oglindesc în apa liniștită a râului, localitatea Ciocmani se numără printre cele mai frumoase așezări rurale ale județului Sălaj.

Cunoașterea elementelor demografice are o însemnătate deosebită pentru înțelegerea atât a trecutului istoric cît și a prezentului și a perspectivelor localității.

Urbariile și descripțiile medievale întocmite în localitate, protocoalele și matricolele parohiei Ciocmani, șematismele episcopale, recensămintele efectuate etc., oferă date prețioase pentru studierea demografiei.

Astfel, urbariul domeniul Chioar din 1566 ne oferă primele informații demografice — arătîndu-se că în localitate existau 22 familii care locuiau în 21 de case¹. Avînd în vedere că urbariul amintit ne dă cea dintîi listă completă a locuitorilor din Ciocmani (Choykman) o redăm în întregime:

1. Nicolaus Boys	—	Judex
2. Iuoanes Gurko	—	jurates
3. Lucas Boy	—	„
4. Ignath Twrlas	—	„
5. Nestor Boy	—	„
6. Gregorius Hereny	—	„
7. Marian Popis	—	„
8. Ioanes Boya	—	libertin
9. Ioanes Hereny	—	medii coloniil
10. Ladislau Herenith	—	medii coloniil
11. Peter Hereny	—	„
12. Phillippus Kabala	—	„
13. Cosma Bazza	—	„
14. Mathe Gorghk	—	„
15. Ioanes Dwla	—	„
16. Dan Krainick	—	„
17. Gregorius Ghwlko	—	„
18. Lucas Pelle	—	„
19. Iuannes Ronka	—	„
20. Nestor Ronka	—	„
21. Lucas Wassa	—	„
22. Czesta	—	inguilinus ² .

¹ J. Kadar, *Solnok-Doboca varmegye monográfiája*, II, Dées, 1900, p. 464—470.

² L. Makkai, *Szolnok-Doboka megye magyarságának pusztulása a XVII század elején*, Cluj, 1942, p. 59.

Existența în localitatea Ciocmani a numeroase familii cu numele de Boie, Cosma, Nistor, dovedește fără putință de tăgadă continuitatea și vechimea românilor pe aceste meleaguri.

Abuzurile de tot felul ale stăpînitorilor de pămînt, războaiele turco-habsburgice, luptele interne dintre feudali, calamitățile naturale, foametea etc. au făcut ca și din localitatea Ciocmani un număr de trei familii — neamintite cu numele în urbariu — să părăsească satul, sesiile lor rămînînd pustii³. Dacă socotim drept indice mediu pentru o familie patru persoane⁴ (părinți și doi copii), rezultă că numărul locuitorilor la aceea dată se ridică la 88. Este de presupus ca numărul populației în prima jumătate a secolului al XVI-lea să fi fost mult mai mare, dar epidemiile distrugătoare din anii 1504 și 1510, gravitatea ciumei din 1530 — denumită „Horribilis pestis” — și ravagiile foametei din anii 1535—1536, cînd potrivit mărturiilor vremii: „oamenii și-au pierdut mințile de foame” și se hrăneau cu iarbă, au redus considerabil sporul natural de populație⁵.

Cu toate acestea, dacă luăm în considerare faptul că media locuitorilor sateelor domeniului Chioar era la 1566 de cca. 114 locuitori⁶ și adăugăm la numărul de 88 locuitori și membrii celor trei familii care au părăsit satul, ajungem la concluzia că la mijlocul veacului al XVI-lea, localitatea Ciocmani se număra printre localitățile cu o populație mijlocie în cadrul ținutului. În ceea ce privește starea socială a locuitorilor la 1566, remarcăm faptul că procesul iobăgirii țăranilor este mai redus în localitate, ajungînd la 86% față de 92% cît prezenta țăranimea iobăgită din satele domeniului⁷.

Pustiirea Chioarului de către tătari în anul 1602, a avut repercusiuni negative și asupra populației localității Ciocmani. Din cei aproximativ 128 locuitori atestați în localitate la aceea dată, după invazia tătară au mai rămas doar trei familii de iobagi, lucru consemnat de urbariul domeniului Chioar din anul 1603⁸.

Dacă veacul al XVII-lea se prezintă mai sărac din punct de vedere al cunoașterii problemei demografice, secolul al XVIII-lea și începutul celui următor oferă informații mai bogate în acest sens. Se întocmesc acum numeroase descripții, urbarii și recensăminte, registre parohiale care dau posibilitatea cunoașterii mai temeinice a situației demografice. Veacul al XVIII-lea, mai liniștit în ceea ce privește anarhia feudală internă, cu expediții de pradă, războaie și epidemii mai rare, dar cu un nivel de viață mai ridicat se caracterizează printr-o adevărată „revoluție demografică”⁹. Sporul natural al populației este foarte ridicat în această perioadă (vezi anexele 1—2). În cursul acestui veac, cu mici excepții, evoluția numărului populației este ascendentă. Un spor masiv de populație se înregistrează în primele două decenii ale veacului cînd numărul locuitorilor crește de la 118 la 719. Această explozie demografică se explică nu numai prin sporul natural de populație, ci și prin intensa colonizare a localității, fenomen care a avut loc odată cu creșterea numărului de înobilări de la sfîrșitul secolului al XVII-lea și începutul veacului următor.

În ceea ce privește structura socială a locuitorilor localității Ciocmani în secolul al XVIII-lea, aceasta se prezintă astfel¹⁰:

³ *Ibidem*.

⁴ Șt. Pascu, în *Populație și societate*, Cluj-Napoca, I, 1972, p. 52.

⁵ Șt. Pascu, *Voievodatul Transilvaniei*, II, Cluj-Napoca, 1974, p. 374.

⁶ Șt. Pascu, în *Populație și societate*, p. 52.

⁷ *Idem*, p. 53.

⁸ Șt. Meteș, *Viața agrară, economică a românilor din Ardeal și Ungaria, (1508—1820)*, I, București, 1921, p. 214—215; vezi și J. Kadar, *op. cit.*, p. 465.

⁹ Șt. Pascu, în *Populație și societate*, p. 66.

¹⁰ J. Kadar, *op. cit.*; D. Danyi și Z. David, *Al első magyarországi népszámlálás (1784—1785)*, Budapeșt, 1960, p. 330—331.

Categoría socială	anii						
	1566	1603	1700	1720	1770	1786	1792
1. Nobili	2	—	—	18	8	39	7
2. Iobagi	19	3	11	85	137	60	137
3. Jeleri	1	—	12	37	11	86	53
Total:	22	3	23	140	156	189	197

Creșterea accentuată a numărului familiilor de țărani iobagi și jeleri consemnată pe tot parcursul veacului al XVIII-lea, dovedește întărirea relațiilor feudale și puternica diferențiere socială a țăranimii satului nostru. De remarcă faptul că în toată această perioadă, populația localității era cea mai numeroasă dintre toate satele din împrejurimi, lucru confirmat și de statistica românilor din Ardeal întocmită de administrația austriacă a generalului Bucow din anii 1760—1762 precum și recensământul general al populației inițiat de Iosif al II-lea între anii 1784—1787. Pentru edificare redăm mai jos statistica întocmită de generalul Bucow în localitățile comunei Băbeni¹¹.

Localitatea	Statutus personalis			
	Unions		Non unions	
	Papae	Familiae	Papae	Familiae
1. Ciocmani	1	8	2	120
2. Băbeni	2	34	1	69
3. Poienița	1	4	—	35
4. Piroșa	—	5	2	26
Total:	4	51	5	150

Primul recensământ general al populației din Transilvania, întocmit de monarhia habsburgică între anii 1784—1787 avea drept scop cunoașterea forței de muncă existentă și a posibilităților militare ale imperiului. Dată fiind marea importanță pe care recensământul o prezintă pentru cunoașterea elementelor demografice și a vieții sociale din localitate îl redăm pe scurt mai jos¹²:

● Numărul de case	— 124
● numărul de familii	— 146
● populația locală	— 789
● plecați	— 5
● veniți	— 10
● numărul populației prezente	
bărbați: ● căsătoriți	— 169
● necăsătoriți	— 232
— femei	— 388
● preoți	— 4
● nobili	— 39
● țărani	— 60

¹¹ V. Ciobanu, *Statistica românilor din Ardeal*, Cluj, 1926, p. 59.

¹² D. Danyi și Z. David, *loc. cit.*; E. Wagner, în *Acta MP*, 6, 1982, (anexa 3).

O altă latură importantă a acestui recensământ o prezintă gruparea socială a populației de sex bărbătesc în nobili, preoți, țărani și jeleri. În categoria „preoți” au fost incluși preoți de toate confesiunile; „nobili” cuprind în categoria lor atît pe marii magnați — care se bucurau de toate privilegiile — cît și marea masă a nobilimii ce nu se deosebea prea mult de ceilalți locuitori din punct de vedere economic, diferențiindu-se de aceștia numai în privința drepturilor politice: erau supuși numai regelui, nu puteau fi deținuți fără judecată, erau scutiți de orice sarcină și servicii publice în afară de serviciul militar¹³. În ceea ce privește țărănimea aservită, aceasta se scinda în pătura iobagilor posesori de sesii, sau părți de sesii de pămînt în folosință și pătura jelerilor — formată din acei țărani care nu aveau pămînt și trăiau din munca brațelor pe moșiile nobiliare. Numărul mare de nobili — 39 — consemnați de recensământ, este rezultatul transformării elementelor militare de odinioară în pătura nobililor de o sesie. Dacă ponderea nobililor în satele transilvănene la data recensămîntului era în medie de 6,81%¹⁴, media în localitatea Ciocmani se ridică la 15,63%. Cu toate acestea, procentul nobilimii în cadrul populației localității este redus față de media înregistrată în districtul Chioar — 34,55%¹⁵, fapt ce se explică prin distanța mare a satului față de cetate¹⁶:

Nr. crt.	Teritoriul	Nr. nobili	%	Nr. iobagi	%	Nr. jeleri	%
1.	Chioar	4523	34,55	2852	21,87	2745	20,91
2.	Ciocmani	39	15,63	60	24,06	86	34,48

În schimb, se observă că ponderea iobagilor și jelerilor este cu mult mai mare în localitate decît în districtul Chioar, fapt ce dovedește înaltul grad de aservire a țărâniilor la sfîrșitul secolului al XVIII-lea. Țărănimea, „cea mai importantă forță socială a progresului”¹⁷, în evul mediu forma marea majoritate a populației de sex masculin, avînd la data întocmirii recensămîntului o pondere de 79,39% din totalul locuitorilor localității Ciocmani. Baza statului feudal, țărănimea, nu numai că era clasa cea mai numeroasă dar era și clasa cea mai exploatată și mai lipsită de drepturi. Acest lucru îl putem constata urmărind din recensământ numărul caselor de locuit și starea civilă a locuitorilor. Astfel, dacă pe o familie din Transilvania revenea la acea dată în medie 0,90 case¹⁸, iar în Chioar procentul este și mai ridicat 0,95 case¹⁹, media caselor pe o familie scade în Ciocmani la 0,84 lucru ce dovedește nivelul de trai scăzut al țăranilor aserviți în primii ani după răscoala lui Horea. Acest fapt rezultă și dacă urmărim starea civilă a locuitorilor recenzați. Numărul bărbaților căsătoriți este cu mult mai mic decît al necăsătoritorilor; mulți dintre aceștia din urmă nu aveau posibilitatea de a-și întemeia și întreține o familie. La sfîrșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului XX, populația localității a crescut în mod simțitor. Acest lucru se poate constata de altfel și din analiza tabelelor de impunere a contribuabililor întocmite pentru localitatea Ciocmani între anii 1818—1848²⁰:

¹³ N. Giurgiu, în *Populație și societate*, p. 106—107.

¹⁴ E. Wagner, *loc. cit.*

¹⁵ *Ibidem.*

¹⁶ *Ibidem.*

¹⁷ Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare a României spre comunism, București, 1974, p. 14.

¹⁸ N. Giurgiu, *op. cit.*, p. 103—104.

¹⁹ E. Wagner, *loc. cit.*

²⁰ Arh. St. Cluj-Napoca, fond Chioar 101, tabele de impunere pe anii 1818—1848 în satul Ciocmani.

Anul	Nr. familii	Nobili	Iobagi	Jeleri
1820	175	22	76	5
1830	188	24	96	4
1840	202	31	107	4
1848	202	28	100	2

Remarcăm odată cu creșterea numărului de familii înscrise în tabelele de contribuabili și un proces de pauperizare a țărănimii, concretizat prin scăderea numărului nobililor de o sesie și prin creșterea numărului familiilor de iobagi în ajunul revoluției de la 1848. *Schematismus venerabilis cleri dioecesis Fogorasiensis* din anul 1835, la pag. 119, menționează în localitatea Ciocmani un număr de 755 locuitori. Urmărind dinamica natalității și mortalității în prima jumătate a sec. al XIX-lea se constată un spor natural de populație, în medie de 4,7 locuitori pe an²¹ (vezi în acest sens anexa 3).

Cunoașterea demografiei satului începând cu prima jumătate a veacului al XIX-lea ne este ușurată de introducerea din anul 1825 a protocoalelor și matricolelor botezaților, cununaților și morților în parohie, precum și de editarea șematismelor episcopale. Statisticile administrației austro-ungare de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul veacului următor, recensămintele generale ale populației întocmite în anii de după primul război mondial ne oferă de asemenea date foarte prețioase asupra elementelor demografice. Prin studierea acestor izvoare documentare se desprinde concluzia că și în această perioadă — cu mici excepții — curba demografică este ascendentă așa cum se poate observa în anexa 4.

Epidemia de holeră din anul 1872, care a făcut ravagii în populația ținutului Chioar²², a afectat puternic și localitatea Ciocmani. Cu tot efortul depus de Iacob Ioan a Onuțului, Lucaci Vasilica, Ungur Teodor, Neagota Teodor și Vale Grigore, membrii ai Comisiei holerei constituită de către Comitetul sanitar la Mesteacă în ziua de 31 august 1872²³, boala a răpus un mare număr de locuitori, astfel încât populația localității scade de la 933 locuitori în 1869 la 830 în anul 1877. Nivelul de trai scăzut al țăranilor din localitate, lipsa asistenței medicale a făcut ca în anul 1912 să se înregistreze un număr de 52 decese, 33 din cei decedați fiind copii în vârstă de pînă la 5 ani (morți din cauza „tusei” și „vărsatului”)²⁴. Cea mai puternică epidemie care a avut loc în anii secolului nostru este consemnată în sat la anul 1918, cînd „gripa spaniolă” apărută la 12 octombrie va răpune pînă la sfârșitul anului un număr de 125 persoane²⁵.

Dinamica natalității și mortalității a cunoscut în această perioadă numeroase fluctuații, așa cum se poate vedea în anexa 5²⁶.

Subalimentația, lipsa medicamentelor și a asistenței medicale, îngrijirea necorespunzătoare a copiilor, a făcut ca în întreaga perioadă pînă la Eliberare să se înregistreze și în localitatea Ciocmani o mortalitate infantilă foarte ridicată²⁷.

²¹ Arh. Stat. Sălaj, Colecția registrelor de stare civilă, localitatea Ciocmani.

²² Arh. Stat. Cluj-Napoca, fond Districtul Chioar, dos. 1998/1872.

²³ *Idem*, dos. 1509/1872.

²⁴ Arhiva Bisericii ortodoxe din Ciocmani, matricola morților pe anii 1918—1960.

²⁵ *Ibidem*.

²⁶ Arh. Stat. Sălaj, Colecția registrelor de stare civilă, localitatea Ciocmani; fond Prefectura jud. Sălaj — monografiile sanitare, 1938, localitatea Ciocmani (tabelă 3, p. 11); vezi și *Népmozgalma a Magyar Szent Korona 1901—1910 évi*, Budapest, 1915, p. 440.

²⁷ *Ibidem*.

Perioada	Total născuți	Decese		Mortalitatea infantilă după vîrstă				
		Total	Copii sub un an	0—1 zile	1—6 zile	7—29 zile	1—5 luni	6—12 luni
1861—1870	320	219	50	3	4	19	15	9
1901—1910	350	320	51	4	6	16	15	10
1928—1937	382	320	86	15	7	23	33	8
Media	350	286	62	7,3	5,6	19,3	21	9

Criza economică din 1929—1933 și anii imediat următori au înrăutățit și mai mult condițiile de viață ale țărănimii. Numai așa ne putem explica creșterea deosebit de mare a mortalității infantile în această perioadă, mai ales în primele cinci luni după naștere. Privind mortalitatea generală pe grupe de vîrstă și sexe, ea se prezintă după cum urmează²⁸:

Perioada	Total decese	din care sex		Decese pe grupe de virste					
		M	F	0—14	15—24	25—44	45—64	65—74	peste 74
1861—1870	219	113	106	108	25	34	32	14	6
1901—1910	220	125	95	112	15	17	45	12	13
1928—1937	220	119	101	113	9	23	26	32	17
1973—1982	103	55	48	4	—	4	17	43	35

În perioada dominației austro-ungare și a regimului burghezo-moșieresc, din totalul de 659 decese, mai mult de jumătate — 334 — au format-o copii pînă la 14 ani în timp ce populația decedată peste vîrsta de 74 ani era foarte redusă. Ridicarea nivelului de viață și de trai, îmbunătățirea condițiilor de muncă și a asistenței medicale, ca urmare a grijii deosebite a partidului și statului nostru față de oamenii muncii, a făcut ca în perioada ultimilor zece ani mortalitatea infantilă să ajungă la doi, iar numărul celor decedați peste 74 de ani să crească la 35.

În ceea ce privește mortalitatea generală pe sexe se constată în toate perioadele că cele mai multe persoane decedate se înregistrează în rîndul bărbaților. Iată cum arată mortalitatea generală luîndu-se în considerare luna de deces²⁹:

Perioada	Total decese	luna decesului											
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
1861—1870	219	20	16	26	23	13	14	19	11	15	21	23	23
1901—1910	220	20	14	22	21	16	19	17	19	15	16	21	10
1973—1982	103	11	12	6	4	11	9	11	8	14	4	10	3
Total	542	51	42	54	48	40	42	47	38	44	41	44	36

²⁸ *Ibidem*; vezi și registrul de decese pe anii 1973—1982 de la Consiliul popular comunal Băbeni.

²⁹ *Ibidem*.

Să urmărim în continuare cauzele de deces pentru perioada anilor 1901—1910. 1928—1937 și 1973—1982³⁰:

1) 1901—1910

boli contagioase		nr.	boli necontagioase		nr.
● pojar		2	● debilitate fizică		65
● tuse convulsivă		1	● senilitate		26
● anghină difterică		4	● zgîrci		6
● diaree		1	● pneumonie		26
● tuberculoză		58	● alte boli, accidente		31
Total		66	Total		154

2) 1928—1937

● rujeolă	6	● scarlatină	4	● tuberculoză	14
● cancer	3	● reumatism	1	● hemoragie	1
● pneumonie	26	● diaree	29	● boli inimă	12
● nefrite	1	● septicemie	3	● boli digest.	2
● boli de ficat	2	● senilitate	61	● malformații și boli ale primei copilării	45
● alte cauze	10				

3) 1973—1982

boli cardio-vasculare = 77		boli ale aparatului respirator = 9	
● arteroscleroză	23	● bronhopneumonie	2
● miocardoscleroză	24	● enfizem pulmonar	5
● miocardiopatie	23	● astm bronșic	2
● vulvopatie	1		
● hipertensiune	6	alte boli = 17	
		● neoplasm	12
		● digestive și hepatorenale	3
		● toxicoze și înec	2

Din analiza datelor prezentate mai sus se constată că în perioadele pînă la primul război mondial cele mai frecvente boli generatoare de decese au fost bolile respiratorii, bolile primei copilării, boli generate de viața mizeră în care se zbătea țărâncea în trecut și a lipsei de asistență medicală. Spre exemplu din 22 de decese înregistrate în perioada anilor 1901—1910 numai 5 au fost tratate medical³¹. Tuberculoza era boala contagioasă cea mai răspîndită pînă la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial, după care a înregistrat o scădere accentuată așa cum se poate vedea în anexa 6³². În schimb alimentația nerațională, stressul, poluarea mediului înconjurător a făcut ca în ultimul deceniu bolile cardio-vasculare să dețină 74—75% din cauzele de deces, fiind urmate de neoplasm — 11,65% și bolile aparatului respirator — 8,73%.

Din punct de vedere al compoziției naționale, populația localității Ciocmani este în totalitate românească. Urbaniul din 1566 arăta că localitatea se afla printre localitățile Chioarului cu o populație complet românească³³. Statisticile confesionale de la mijlocul secolului al XVIII-lea, arăta de asemenea că localitatea era locuită numai de familii ortodoxe și greco-catolice, adică de o populație românească³⁴.

³⁰ *Ibidem.*

³¹ *Ibidem.*

³² Arhiva Bisericii ortodoxe din Ciocmani, matricola morților pe 1918—1960, 33 D. Prodan, *Iobăgia în Transilvania în sec. XVI*, București, 1968, II, p. 173.

³⁴ V. Ciobanu, *op. cit.*, p. 59; Arh. St. Alba Iulia, fond Mitropolia gr. cat. Blaj, registre 1/1765, p. 58.

Tabelul centralizator al conșcripției iosefine din anii 1784—1787 arată că locuitorii localității Ciocmani sînt români cu obligații continue și drept de liberă strămutare³⁶. Urmărind șematismele episcopale din a doua jumătate a secolului al XIX-lea și prima jumătate a secolului XX se desprinde aceeași concluzie cu privire la compoziția națională preponderent românească a localității³⁶:

Anul	Total populație	După confesiuni			
		GRC	LRC	JUD	HC
1882	754	735	2	17	—
1900	930	899	—	20	11
1906	1030	1005	1	14	10

Istoriografii maghiari Karoly și Kadar în lucrările lor monografice la sfîrșitul secolului trecut arată că „locuitorii satului sînt români”, iar „maghiarii sînt reprezentăți printre funcționarii localității”³⁷. Recensămîntul general al populației României din anul 1930 arată următoarea compoziție pentru localitatea Ciocmani: români — 987, maghiari — 7, evrei — 12 și țigani — 4³⁸.

Documentele istorice de necontestat, prezentate mai sus, infirmă ideea eronată a istoricului maghiar Kadar potrivit căruia românii au fost aduși în sat odată cu luarea moșiei în posesiunea familiei nobiliare Teleky³⁹.

Alături de români, începînd cu anul 1830⁴⁰ se vor așeza aici și cîteva familii de evrei, strămutați din Galiția și care în scurt timp își vor dezvolta comerțul, unele meșteșuguri și vor acapara suprafețe întinse de pămînt. Evreii vor locui în localitate pînă în anul 1943, cînd cele 17 familii vor fi exterminate de către regimul fascisto-horthyst⁴¹. Locuitorii de origine maghiară își fac prezența în localitate numai după anul 1898, fiind slujbași ai regimului austro-ungar. Ei vor fi semnalăți în localitate pînă în anul 1918, și foarte puțin în anii după cel de-al doilea război mondial⁴².

În ceea ce privește gradul de ocupare al forței de muncă se observă creșterea populației active așa cum se arată în tabelul de mai jos⁴³:

Anul	Total populație	din care			
		activă	%	pasivă	%
1900	896	350	39,9	546	60,2
1910	985	407	41,3	578	59,7
1977	1216	545	44,8	671	55,2

³⁵ Arh. Stat. Cluj-Napoca, fond Comitatul Solnocul de Mijloc, 1785, conșcripțiile nr. 2105—2125.

³⁶ *Șematismele diecezei gr. cat. Gherla pe anii 1882, p. 123; 1900, p. 136; 1906 — p. 117.*

³⁷ J. Kadar, *op. cit.*, p. 467.

³⁸ *Recensămîntul general al populației din 1930, II, p. 386.*

³⁹ J. Kadar, *op. cit.*, p. 467.

⁴⁰ Arh. Stat. Cluj-Napoca, fond Districtul Chioar 101, tabela de impunere pe anul 1830 a localității Ciocmani.

⁴¹ Arh. Stat. Sălaj, fond Protopopiatul gr. cat. Ciocmani-Ileanda, dos. 5 (1941—1947).

⁴² *Ibidem.*

⁴³ *Népszámítás, II, 1900, p. 874—875; 1910, p. 878—879; vezi și Schița de sistematizare a comunei Băbeni, 1977, p. 63.*

Dacă analizăm structura populației pe ramură de activitate vom observa că cea mai mare parte a locuitorilor se află ocupați în agricultură⁴⁴:

Anul	Total populație activă	Ramura			
		Agricultura	Industria	Comerțul	Transport
1900	350	322	7	3	1
1910	407	373	12	1	2
1977	545	332	27	3	147

Transformarea socialistă a agriculturii, dar mai ales puternica dezvoltare a industriei socialiste în anii construcției socialiste a făcut ca procesul populației active ocupate în industrie și transporturi să crească foarte mult față de perioada regimului burghezo-moșieresc. Azi, cea mai mare parte a populației active masculine lucrează în domeniul construcțiilor feroviare, iar un mare număr de femei sînt încadrate la Fabrica de confecții și Integrata de in din Jibou. Din această cauză, navetismul este un fenomen caracteristic în localitatea noastră incluzînd un număr de 179 persoane (fiindă cel mai mare din satele comunei Băbeni)⁴⁵. Cele mai frecvente deplasări se fac în afara comunei, 131 persoane, în marea lor majoritate spre alte județe.

În concluzie, localitatea Ciocmani de la începuturile sale și pînă în prezent a avut o populație compact românească care în ciuda îndelungatei asuprii străine și a tendințelor de desnaționalizare și-a păstrat nealterată ființa națională. Populația cu mici excepții a cunoscut o linie ascendentă, fapt ce dovedește continuitatea, trăinicia și vitalitatea poporului român și pe aceste plaiuri strămoșești. Mărețele prefaceri revoluționare survenite în anii regimului de democrație populară au generat clase și categorii sociale noi care participă activ la munca productivă și „sînt vital interesate în creșterea și modernizarea continuă a forțelor de producție... în făurirea socialismului și comunismului în România”⁴⁶.

DORU E. GORON — VALER VLAD

THE DEMOGRAPHIC EVOLUTION OF THE CIOCMANI VILLAGE

(Summary)

The paper is a study on Ciocmani village (Sălaj county) beginning with its first documentary confirmation (1461), till nowadays. During all this period the population of the village has been entirely Romanian and it has known almost without exception a numerical evolution, always upward. This study presents the numerical evolution, the social structure and the national composition of the population of, this village in different periods of its historical development.

⁴⁴ *Ibidem.*

⁴⁵ *Idem*, p. 15.

⁴⁶ *Programul P.C.R.*, p. 84.

FAMILII

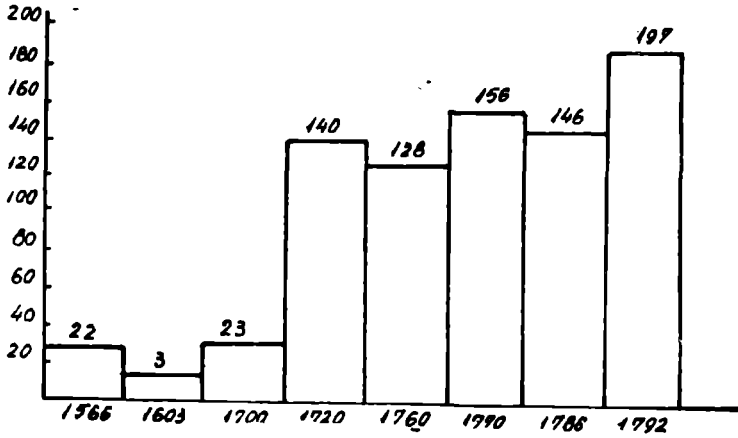

Fig. 1.1. Anexa 1

LOCUITORI

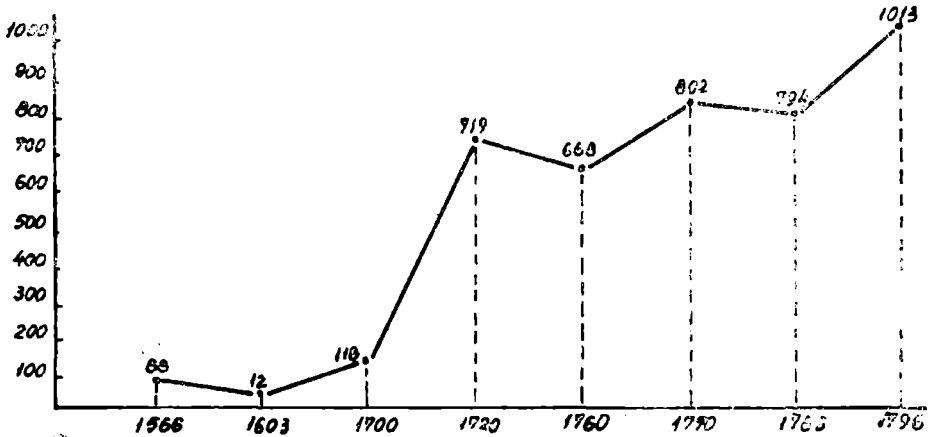

Fig. 1.2. Anexa 2

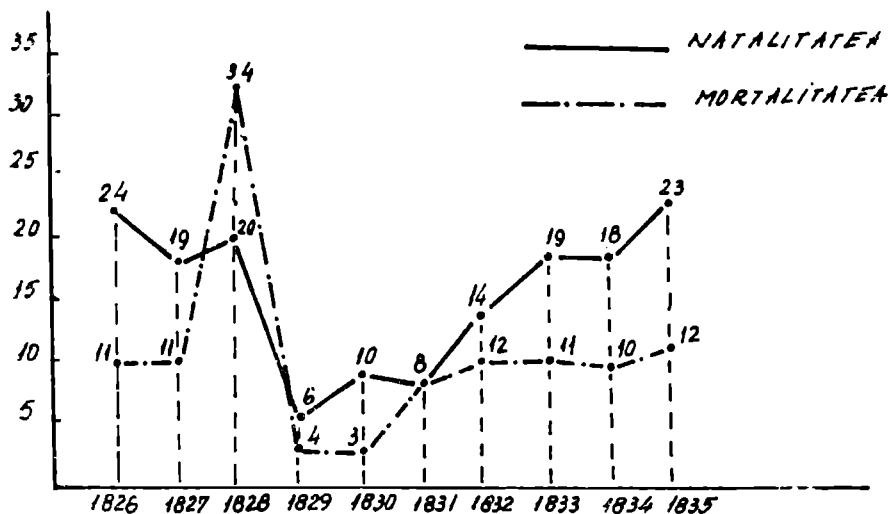

Fig. 2.1. Anexa 3

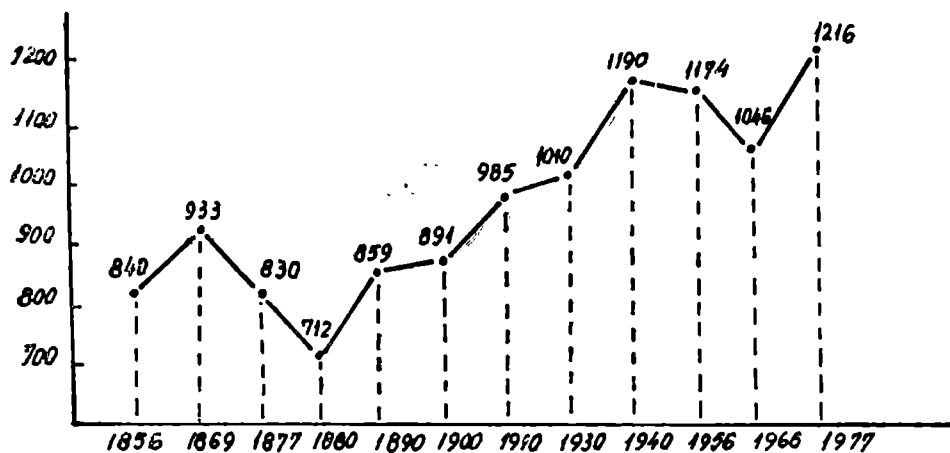

Fig. 2.2. Anexa 4

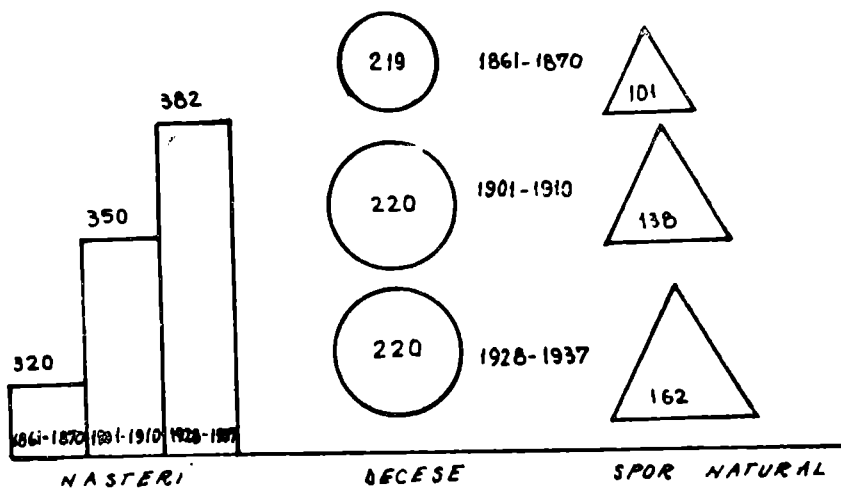

Fig. 3.1. Anexa 5

DECESE

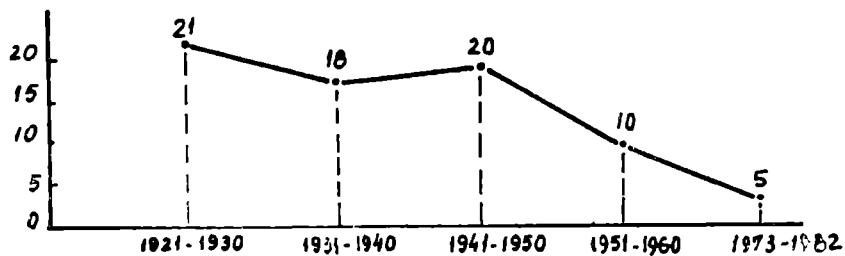

Fig. 3.2. Anexa 6